

תפ (ראשון לציון) 2277-10-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2277-10-23 מדינת ישראל נ' פלוני ת"פ 25230-03-24 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

המאשימה
נגד
מדינת ישראל

הנאשם
פלוני

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות שני כתבי אישום, בביצוע עבירות כדלקמן: **הטרדה באמצעות מתקן בזק** (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**); **איומים** (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); **הפרת הוראה חוקית**, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין;

ת"פ 2277-10-23:

2. על פי עובדות **החלק הכללי**, לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים ולהם שתי בנות קטינות שהתגוררו עם המתלוננת.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.9.23, בצום יום הכיפורים, בין השעות 08:00-21:00 התקשר הנאשם מספר רב של שיחות למתלוננת, אך זו לא ענתה.

בסמוך, התקשר הנאשם אל אביה של המתלוננת 10 שיחות בהן דרש ממנו לראות את הבנות. האב אמר, כי המתלוננת עתידה להגיע אליהם בצאת בצום.

בהמשך, בשעה 17:37, שלח הנאשם הודעת טקסט לאב בה כתב בין היתר: "**אתם רוצים להרחיק אותי מהבנות שלי אני יפרק לכם את כל המשפחה יאללה כל אחד לדרכו...כנראה שאתם מזלזלים ביכולות שלי אתה לא מבין שבסוף הילדה שלכם תהייה בהית משוגעים גמורה לא יכולה לדבר והבנות יהיו אצלי ומאושרות בלי אמא...**" (השגיאות במקור ט.א.).

בשעה 19:30, הגיע הנאשם לבית הורי המתלוננת והחל לדפוק בחוזקה על הדלת. האב, פתח את הדלת, אמר לנאשם כי הקטינות טרם הגיעו, והנאשם החל להשתולל ולצעוק "אתם תשלמו על זה".

האב, התקשר אל מוקד השליטה של המשטרה, דרש מהנאשם לצאת את הבית ובעודו משוחח עם המוקדנית, צעק הנאשם "שיעצרו אותי כוס אמא שלהם, שיעצרו אותי... פסיכולוג גדול יא שרמוטה יא אהבל תביאו את הילדות שלי למה אם לא יהיה פה נזק אחושרמוטה.. בדיוק חמש דקות אך הילדות לא אצלי אני נכנס לבעיה בת זונה לא משטרה ולא אף אחד. אף אחד לא יעזור".

עת שמע הנאשם כי השוטרים בדרך, עזב את הבית.

בהמשך, בשעה 21:21, התקשר הנאשם אל אימה של המתלוננת וביקש לדבר עם המתלוננת. לאחר שהאם מסרה כי המתלוננת בתחנת המשטרה, שאל הנאשם "היא התלוננה? חכי תראי מה אני הולך לעשות לה, אני הולך לשחוט אותה מול שוטרים אני לא מפחד, הייתי כבר בכלא את יודעת שאני לא מפחד". בשלב זה ניתקה האם את השיחה.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירות איומים ועבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בגין כך שאיים הנאשם בפגיעה שלא כדין במתלוננת ובהוריה ועשה שימוש במתקן בזק שיש בו כדי להטריד.

ת"פ 25230-03-24:

4. במועד הרלוונטי, עמדה בתוקפה החלטת בית המשפט המחוזי מרכז, שם, בין היתר, הוחלט כי הנאשם ישהה בתנאי מעצר בית מלא והותר לו לצאת לעבודה בין השעות 07:00 עד 17:00, בליווי מפקח (עמ"ת 5563-10-23).

על האף האמור, ביום 26.10.23 בשעה 20:15 לערך, נהג הנאשם ברכב ברח' העצמאות 79 בבת ים, יחד עם בת זוגו סטפני מרגוליס, המפקחת שאושרה ע"י בית המשפט.

בגין מעשיו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית.

רישום פלילי

5. לחובת הנאשם הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2011 בגין ביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור, בגינה נדון למאסר לתקופה של חודש, בחופף למאסר אחר אותו ריצה שנגזר עליו

בשנת 2009 - אז הורשע בביצוע עבירות נשק ונדון לעונש מאסר לתקופה של 8 שנים.

הממונה על עבודות השירות

6. בחוות הדעת מיום 8.9.25 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות במגבלות.

שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים:

7. **בתסקיר הראשון**, מיום 1.9.24, סקר שירות המבחן את נסיבות חייו של הנאשם, כבן 37 גרוש מהמתלוננת, אב לשתי בנות בגילאי 4 ו-6, מתגורר בגפו במושב בית חנן ומזה כארבע שנים מחזיק בחברה בתחום האלומיניום.

הנאשם למד שמונה שנים במסגרות חינוך חרדיות, עזב על רקע בחירתו לחזור בשאלה, בגיל המתאים התגייס לצבא אך שוחרר לאחר כשבועיים על רקע אי התאמה. בהיותו כבן 20 נעצר בגין מעורבותו בעבירת נשק, נגזרו עליו 8 שנות מאסר. במסגרת ריצוי העונש, השתלב בהליכים טיפוליים, סיים 12 שנות לימוד, תואר ראשון והחליט לאחר שחרורו, לערוך שינוי משמעותי בחייו, בסיוע רש"א.

לאחר שחרורו מהכלא, בשנת 2016, החל לעבוד בתחום האלומיניום ושמר על יציבות תעסוקתית.

הנאשם נישא למתלוננת בשנת 2015, בעודו אסיר, ובשנת 2021 השניים התגרשו כאשר להם שתי בנות משותפות. הנאשם מסר כי הוא מקיים קשר קרוב ומיטיב עם בנותיו, מקפיד על הסדרי הראייה ועל תשלום המזונות.

בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע, לקח הנאשם אחריות מלאה למעשיו, והסביר כי ברקע לביצוען סכסוך גירושין מתמשך עם המתלוננת. לדבריו, באותה העת, המתלוננת מנעה ממנו לראות את הבנות, הוא התקשה להתמודד עם מצב זה, חווה תסכול וחוסר אונים, ופעל כמתואר בכתב האישום.

הנאשם הביע בושה וחרטה על מעשיו, ביטא הבנה לפסול שבהם ואמפתיה כלפי פגיעתו במתלוננת ובהוריה. לצד זאת, שלל כוונה לפגיעה ממשית בהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית ומשליך חלק מהאחריות על התנהלותה של המתלוננת.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה קונפליקטים עם הנאשם, וויכוחים בהם נהג באליומות מילולית ורגשית כלפיה, כאשר לאחר שנפרדו והתגרשו, עלו גילויי קנאה מצדו.

המתלוננת מסרה כי הגישה את התלונה כדי להציב גבול ברור להתנהגות הנאשם, אך כיום הקשר ביניהם מאוזן, סביב ההורות המשותפת והנאשם עומד בהסדרי הראייה ותשלום דמי המזונות. המתלוננת שללה הישנות אירועים חריגים או חשש מפני הנאשם.

שירות המבחן שוחח עם העובדת הסוציאלית שטיפלה בנאשם במסגרת שחרורו המוקדם דרך רש"א. העובדת הסוציאלית תיארה כי מאז שחרורו מהמאסר והשתלבותו בטיפול, ביטא הנאשם מוטיבציה כנה לעריכת שינוי בחייו, ניתק קשריו העברייניים, שינה מקום מגורים והתמיד בעבודה. עוד תיארה כי לאורך הטיפול, הנאשם גילה אחריות, שיתף פעולה והצליח לערוך התבוננות אודות דפוסי המכשילים.

שירות המבחן התרשם מהמשך סיכון במצבו של הנאשם בתחום האלימות הזוגית, והמליץ לבחון אפשרות שילובו בהליך טיפולי.

8. **בתסקיר השני**, מיום 5.1.25, תיאר הנאשם קשר טוב עם ילדיו אך ציין יחסים רוויים בקונפליקטים עם המתלוננת, בהיות השניים מתקשים בהסדרת מצבם והסדרי הראיה.

ביום 23.9.24 השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית, אך התקשה להגיע באופן יציב למפגשים וניכר היה כי הוא מצוי בשלב ראשוני. הנאשם השליך את מרבית הקשיים בקשר הזוגי, על המתלוננת, התקשה להתבונן באופן פנימי וביקורתי, טשטש וצמצם והמשיך לאחוז בעמדות ודפוסי חשיבה נוקשים.

הנאשם שיתף ברצונו לערוך שינוי בהתנהלותו, אך מנגד ביטא תסכול כלפי ההליך הטיפולי, כאשר לתפיסתו אינו מסייע לו כפי שציפה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בראשית הטיפול, טרם בשלו התנאים להמלצה טיפולית שיקומית בעניינו, ועל כן עתר לדחיית הדיון.

9. **בתסקיר השלישי**, מיום 30.3.25, עדכן שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית, הקפיד על הגעה רציפה ויציבה לכל המפגשים, שיתף בקשיו, הצליח לבחון עצמו באופן ביקורתי ולהיעזר בחברי הקבוצה ובגורמי הטיפול, על מנת לקדם מצבו.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שמסרה כי הם ממשיכים לקיים קשר סביב ההורות ולצד זאת תיארה קונפליקטים רבים עם הנאשם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם והמתלוננת טרם הצליחו לבסס יחסים יציבים ומקדמים סביב הורות המשותפת, כאשר ההליך המשפטי הנוכחי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, מגייס ומדרבן להמשך הטיפול בתחום האלימות הזוגית.

עוד התרשם שירות המבחן כי חלה הפחתה ראשונית ברמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד מצד הנאשם, אשר תתבסס ותתייצב בכפוף להמשך השתתפותו בטיפול בו החל.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן, לצד מאסר מותנה, ולהימנע מענישה קונקרטיה כדי לאפשר לנאשם להשקיע משאבים בטיפול, בקשר עם ילדיו ובעבודה.

10. **בתסקיר הרביעי**, מיום 2.9.25, נמסר כי הנאשם הקפיד על הגעה רציפה ויציבה לכל המפגשים, שיתף בקשייו ונעזר בקבוצה לקבלת תמיכה. עם זאת עלה הרושם כי הנאשם משליך את מרבית האחריות לקונפליקטים על המתלוננת והתנהלותה כלפיו, התקשה לבחון עצמו באופן ביקורתי ולהכיר בהתנהלותו כלפיה כאלימה, כשגם היום בולטים קשייו בוויסות תחושותיו ותגובותיו.

לתחושתו של הנאשם, הוא מצליח יותר מבעבר להיעזר בקבוצה והשיח הקבוצתי מסייע לו להתמודד ולרכוש כלים לוויסות עצמי וליצירת שיח מקדם.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה קושי להגיע להסכמות עם הנאשם בעניין הסדרי הראייה ותשלום המחציות, ועליה בתדירות ובעוצמת הקונפליקטים.

שירות המבחן התרשם כי לצד התמדתו של הנאשם בהליך הטיפולי הקבוצתי, בולטים קשיים המתבטאים בהסלמת יחסיו עם המתלוננת וקיים במצבו **סיכון משמעותי** להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

נוכח האמור, ומאחר והנאשם שלל אפשרות להשתלב בתוכנית טיפולית אינטנסיבית כנדרש להערכת שירות המבחן, חזר בו שירות המבחן מההמלצה להעמידו בצו מבחן לצד המשך טיפול.

חוות הדעת הפרטית מטעם "התחלה חדשה"

11. הנאשם הגיש חוות הדעת מטעמו מיום 4.11.25 ממנה עלה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי פרטני המותאם לצרכיו, בו הוא משתתף באופן סדיר, כאשר גורמי הטיפול מטעם "התחלה חדשה" המליצו על המשך טיפול במסגרת זו.

עורכת חוות הדעת ציינה כי ההודעות הכתובות ששלחה המתלוננת לנאשם- תוקפניות ומאיימות על הקשר עם בנותיו, כך שלהתרשמותה מדובר במערכת של אלימות הדדית.

טיעוני הצדדים לעונש

תמצית טיעוני המאשימה

12. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם באופן חמור. המאשימה הגישה פסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בת"פ 2277-10-23 (בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק) בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים.

באשר לת"פ 25230-03-24 שעיקרו הפרת הוראה חוקית, עתרה המאשימה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

המאשימה התייחסה לנסיבות הנאשם וטענה כי אף לאחר ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם, הוא עדיין מחזיק בעמדה קורבנית ומשליך את האחריות על המתלוננת. המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר האחרון שהוגש, לעלייה בתדירות ובעוצמת הקונפליקטים ולכך כי הנאשם ממשיך להיות ממוקד בעצמו, עד כי שירות המבחן סבר כי הטיפול לא ביסס הפחתה בסיכון.

לשיטת המאשימה, אין לייחס משקל לחוות הדעת שהגיש הנאשם מטעם "התחלה חדשה", כאשר עורכת חוות הדעת כלל לא שוחחה עם המתלוננת באשר להודעות ששלחה לנאשם, ולפיכך לא יכולה היתה לחוות דעתה בעניינה.

המאשימה עמדה על המסוכנות הגבוהה מהנאשם, כל שכן עת הוא אינו מוכן לעבור טיפול מפוקח על ידי גורמים אובייקטיביים, הפנתה לעברו הפלילי בעבירות חמורות ועתרה לגזור עליו עונש מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלוננת.

תמצית טיעוני ההגנה

13. ההגנה התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות ולרקע לביצוען- רצונו של הנאשם לפגוש בבנותיו ולקחת בגדים מביתו. ההגנה הדגישה כי בהמשך, כאשר הוזמן על ידי השוטרים לתחנת המשטרה, התייצב מיד ולא התחמק.

לטענת ההגנה, מדיניות הענישה הנוהגת נעה בין מאסר על תנאי, למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ההגנה עמדה על הודאת הנאשם בעובדות שני כתבי האישום, האחריות שנטל, האמפתיה שהביע כלפי המתלוננת והוריה, היציבות התעסוקתית ואורח החיים התקין אותו הוא מנהל.

לשיטת ההגנה, שירות המבחן מתאר בתסקירים שהוגשו את שילובו של הנאשם בטיפול, הסיוע בחברי הקבוצה כאשר בתסקיר השלישי אף עלה הרושם כי חלה הפחתה בסיכון הנשקף.

לטענת הסנגור, האמור בתסקיר הרביעי כי הנאשם אינו מעוניין בטיפול, נבע מאי הבנה כאשר הנאשם סבר שיאלץ לבצע עבודות שירות לצד טיפול אינטנסיבי. הנאשם אף פנה לאחר מכן מיוזמתו לשירות המבחן וביקש להשתלב בטיפול בבית נועם. עוד טען הסנגור כי הנאשם משליך את האחריות על המתלוננת אך ורק באשר לקונפליקטים העולים ביניהם.

ההגנה התייחסה להערת עורכת חוות הדעת הפרטית, לפיה מדובר במערת אלימה הדדית, וטענה כי אין חולק שהנאשם התנהל באופן אלים באירועים המתוארים בכתב האישום, אך מדובר באלימות שאינה מצדיקה עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. עם זאת, טען הסנגור, כאשר קיימים קונפליקטים באשר להסדרי הראייה, לשני הצדדים חלק בקונפליקטים אלה. עורכת חוות הדעת היא מקצועית, חוות דעתה מתקבלות בבתי המשפט השונים, ואין בהערתה להפוך את הנאשם לקורבן.

באשר לעברו הפלילי ציינה ההגנה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2011 כאשר את העבירות החמורות ביצע בשנים 2008-2009, בהיותו כבן 21.

בנסיבות אלה טענה ההגנה כי מאחר והנאשם עובד, יש לגזור עליו לכל היותר, חודשיים או שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, והפנתה לפסיקה.

14. הנאשם עצמו טען, כי באותה התקופה היה נתון בסערת רגשות מאחר והמתלוננת סירבה לאפשר לו לראות את הבנות הקטנות. הנאשם העיד כי הוא מתבייש בדברים שאמר למתלוננת וכי עד היום קיימים קונפליקטים ביניהם.

הנאשם הבהיר כי התנהלותו באירוע סותרת את עולם ערכיו, אין לו כל כוונה לפגוע במתלוננת היא אם בנותיו, הוא עזב את העולם העברייני והחל לעבוד באופן יציב.

דין והכרעה

15. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודם של המתלוננת והוריה, ביטחונם האישי, פרטיותם ושלוות נפשם.

16. הנאשם אף הפר הוראה חוקית ובכך פגע בסדרי שלטון ומשפט. ניכר כי אין בנאשם מורא מפני רשויות החוק. הנאשם הפר את הצו ולא שם ליבו להוראות השיפוטיות האוסרות עליו לצאת ממקום מעצר הבית בו היה נתון.

17. האיומים בהם נקט הנאשם בוטים וכוללים פגיעה של ממש. כמו כן, הנאשם הטריד את המתלוננת והוריה פעמים רבות ופגע בשלוות חייהם.

18. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. רע"פ 5608/23 דדון נ' מ"י (27.7.23), המבקש הורשע בעובדות שני כתבי אישום, בביצוע עבירות איומים כנגד גרושתו. בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. בכתב האישום הכולל עבירת איומים אחת נקבע מתחם עונש הולם המתחיל במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות עד ל-12 חודשי מאסר, ובגין כתב האישום בו הורשע בשתי עבירות איומים, נקבע מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי מאסר ועד ל-15 חודשים. בסופו של יום, בשים לב לארבע הרשעותיו הקודמות של המבקש בפלילים, היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן והיעדר קבלת האחריות באופן מלא, גזר עליו בית המשפט 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) 54262-10-15 פלוני נ' מ"י (29.12.2015) המערער הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירת איומים והפרת הוראה חוקית. במהלך הליכי המעצר, אסר ביהמ"ש על המערער ליצור קשר עם המתלוננת. על אף זאת, התקשר המערער לגרושתו ואמר לה, כשהוא מתייחס לאביה, כי "הוא שרמוטה בדיוק כמוך. הוא בן זונה" ובהמשך אמר "הוא זונה ומי שיזיין אותו זה רק אני. רק שתדעי. זה ענין של זמן. זה שהוא יוצא מהבית אני אזיין את אמא שלו וזה שהוא לא יוצא מהבית זה בזכותי". עוד אמר "זה שאני אזיין אותו אני אזיין אותו בתחת". ביהמ"ש השית על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

תשומת הלב כי מדובר בביצוע עבירה אחת של איומים ועבירה אחת של הפרת הוראה חוקית.

ג. ת"פ (ראשל"צ) 14912-04-20 מ"י נ' עזאמי (21.6.21) הנאשם הורשע בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות איומים ובשתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 10 חודשי מאסר ל-24 חודשים, וגזר על הנאשם בשים לב להודאתו, גילו, והיותו נתון בתנאים מגבילים, 12 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ 16855-03-23 מ"י נ' אמסלם (27.4.23) הנאשם הורשע בביצוע ארבע עבירות

של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ובעבירה אחת של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בגין כך שהתקשר למתלוננים מספר רב של פעמים והפר את צו בית המשפט.

בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר ל- 12 חודשים, בשים לב לכך שאין המדובר בעבירה אחת. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, זאת כאשר לחובתו עמד עבר בפלילים.

ה. ת"פ (ראשל"צ) 20102-10-20 מ"י נ' פרדה (13.12.21) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים, בכך שהתקשר אל דודתה של גרושתו וביקש ממנה למסור לגרושתו להוריד את תמונות ילדיהם המשותפים מאפליקציית הוואטסאפ, אחרת יהרוג אותה ואת גרושתו המתלוננת, וניתק את הטלפון. בהמשך, שלח לדודה הודעות קוליות בהן איים כי יהרוג אותה ואת המתלוננת. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר. בסופו של יום, נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל בין היתר בשל כך שעמדו לחובתו הרשעות קודמות בפלילים. עוד הופעלו עונשי מאסר מותנים, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר.

19. מצאתי כי מעשיו של הנאשם מהווים מסכת עובדתית אחת, בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שפותח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), זאת בין היתר, בשים לב לסמיכות האירועים, היותם מגלמים תוכנית עבריינית אחת והדמיון המובהק בין המעשים. על כן, אקבע מתחם עונש הולם אחד לשני כתבי האישום.

20. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

21. שקלתי את העובדה כי כתב האישום בת"פ 2277-10-23 (עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים) תוקן לקולה, הנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות, הביע חרטה וחסך מן המתלוננת את הצורך להעיד.

22. עוד שקלתי את העובדה כי עברו הפלילי של הנאשם ישן- מאז חלפו 17 שנה, הנאשם שוחרר ממאסרו לפני למעלה מעשור ומאז לא ביצע עבירות.

23. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן לפיה גם בחלוף שנה משילובו בהליך טיפולי הנאשם עדיין משליך את מרבית האחריות לקונפליקטים, על המתלוננת והתנהלותה כלפיו, מתקשה לבחון עצמו באופן ביקורתי ולהכיר בהתנהלותו כלפיה כאלימה, כאשר אף היום בולטים קשייו בוויסות תחושותיו ותגובותיו.

24. המתלוננת תיארה לפני שירות המבחן עלייה בתדירות ובעוצמת הקונפליקטים ובסופו של יום, התרשם שירות המבחן כי לצד התמדת הנאשם בהליך הטיפולי הקבוצתי, בולטים הקשיים המתבטאים בהסלמת יחסיו עם המתלוננת וקיים במצבו סיכון משמעותי להישנות העבירות.

25. באשר לחוות הדעת הפרטית, שהגיש הנאשם, מטעם מרכז "התחלה חדשה", הרי שמדובר בחוות דעת ראשונית שניתנה לאחר כחודש וחצי של היכרות, בה נפגש הנאשם חמש פעמים עם עורכת חוות הדעת. כך, שלא ניתן לייחס לחוות הדעת משקל מכביד, מלבד כך שצוין גם על ידי עורכת חוות הדעת כי לנאשם קשיים בוויסות רגשי ובקבלת אחריות לצד קיומה של תובנה חלקית מתפתחת והומלץ כי הנאשם ימשיך בהליך טיפולי.

כלומר, אף עורכת חוות הדעת סבורה כי על אף שחלפה שנה מאז שולב הנאשם בהליך טיפולי, עדיין קיימים קשיים בוויסות רגשי וקבלת אחריות.

יחד עם זאת, נתתי דעתי לכך שהנאשם מיוזמתו פנה לטיפול.

26. על כן, נוכח הסיכון המשמעותי הנשקף מן הנאשם, שלא הופחת שעה שלא שולב בהליך טיפולי אינטנסיבי כהמלצת שירות המבחן, ובבחינת מהות מעשיו של הנאשם, נסיבותיו האישיות ובכלל זה עברו הפלילי, מצאתי כי יש לגזור על הנאשם ענישה שלא בתחתית מתחם הענישה.

סוף דבר

27. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת מיום 9.11.25

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 22.2.26 בשעה 08:00 בבוקר, ביחידת ברקאי- עבודות שירות- שלוחת מרכז- רח' סלמה 53 ת"א, בניין משרד הפנים.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

ד. פיצוי למתלוננת, בסכום של 2,500 ₪ הסכום ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.26 ובכל 1 לחודש שלאחריו. הפיצוי יופקד במזכירות ביהמ"ש. המאשימה תעביר פרטי המתלוננת למזכירות ביהמ"ש בתוך 10 ימים.

ה. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות, או עבירה בה הורשע, ישלם את הסך של 2,500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 14 יום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.